

Musikkulturens arrogance

Musikkritikerne hos Nordjyske Stiftidende og Jyllands-Posten samt DR's musikchefer synes at være tre alen ud af eet stykke: De foragter klassisk musik, så snart den bliver en smule folkelig.

Tirsdag aften var der en gigantisk koncert i Gigantium i Aalborg. På scenen var den hollandske orkesterleder og -ejer André Rieu – med sit fantastiske 50 mand store orkester.

Der var ifølge aviserne 6.500 begejstrede tilhørere – og to knapt så begejstrede kritikere fra Nordjyske Stiftidende og J-P.

Jens Henneberg, NS, gav koncerten fem ud af seks stjerner – Christine Christiansen, J-P, undlod helt at sætte stjerner på – måske fordi hun ikke turde give én stjerne – og heller ikke ville give den fem. Det er en insinuation, det véd jeg godt, men er det ikke lidt underligt, når alle de øvrige anmeldelser samme dag har fået stjerner?

Til sagen: Mit ærinde er en forundring over, at toneangivende musikkritikere – sammen med DR's musikchefer (på radiosiden) har det dårligt med klassisk musik, så snart den bliver en smule folkelig.

Desværre var jeg ikke selv med til omtalte koncert, men jeg har set adskillige af dem på DK4 og YouTube mm. André Rieu er en mester på sit felt. Showagtigt – ok, men hvad så? Det er medrivende, inciterende og folkeligt. Gør det så noget, at det er flot og teknisk veludført?

Foragt skinner igennem roserne

Henneberg roser arrangementet hele vejen igennem, men på trods af de fem stjerner mærker man tydeligt, at det er nødtvungen. Det er den tekniske udførelse, der får roserne – ikke det musiske. "Søndagssejlad på Limfjorden" hedder overskriften. "Inden for genren gives det næppe bedre, og man bør nok ikke lade sig irritere af, at publikum klapper med ..." osv. "Egentlig er det dame-søndagssejlad på Limfjorden i de områder, hvor der overalt kun er en sølle alen til havsens bund." Gad vide hvad hr. Henneberg mener med det?

Og J-P er på nøjagtigt samme niveau. Man forledes til at tro, de har siddet ved siden af hinanden, da de skrev. "Modne damer med drømmende øjne danser foran scenen, mens Strauss' Radetzky Marsch, italienske operaarier og en enkelt irsk folkesang gjalder ud i salen." Det var vist én til publikum!

"Sne ned fra loftet" – "Gulhåret sangerinde" – "Champagne-bad" og "Lokalt gedemarked" hedder mellemrubrikkerne. Jo, man forstår vist, hvorfor det var svært, det med stjernerne. Ingen seriøs omtale af det musiske – kun en "beundring" af den tekniske udførelse.

DR er med i kurven

Da jeg læste disse to anmeldelser (3.-3.), var der en klokke, der ringede i mit hoved. For ikke længe siden så og hørte jeg på DK4 en koncert med André Rieu. Der var nok 8-10 gange så mange

tilhørere som i Gigantium. Flot og medrivende, fordi der var en velvalgt blanding af populære musicals, folkemusik og klassisk.

Det er lige nøjagtig den musik, vi IKKE hører /ikke må høre i Danmarks Radios radio. Er det så så underligt, at folk strømmer til Aalborg?

Jeg har prøvet at få en forklaring fra DR, men de har det princip, at de ikke svarer på kritiske breve. Er det ikke underligt, at netop de genrer, som André Rieu spiller, og som folk gladeligt betaler hundredvis af kroner for at se, aldrig kan høres på DR. Og det er ikke en løs påstand.

Nuvel, P2 har en del af genren på hverdage fra kl. 10-12, og tak for det – men P2 er væk til efteråret. Så henviser DR arrogant til digitale programmer. Men her fjernede man lige før jul programmet Alegro, som var det eneste, der netop havde disse genrer.

Hvad galt er der i at holde af klassisk, populær klassisk, musicals og folkemusik?

Med venlig hilsen

Carsten Thomasen

Orionvej 30, Frederikshavn

ct@carsten-thomasen.dk